

Over tellen en geteld worden

"In technologie sluimert de belofte van een nieuw begin", dit wenkend perspectief wordt me gepresenteerd in een tijdschrift over Human Resource Development. Zomaar wat andere termen die ik in het verder zeer lezenswaardige artikel tegenkom zijn 'human performance technology' en 'social engineering'; u merkt het al, bij het Nationaal DICTEE zou ik hoog scoren. "Het aardige aan human performance technology is" zegt de schrijver "dat het een goed hulpmiddel is het interventierepertoire te verbreden".

Kan ik het helpen dat bij mij na lezing van dergelijke teksten torens van Babel beginnen op te rispen, torens zoals Paulus Morssink die met zo veel verve schetst? Subtiële sociale netwerken teruggebracht tot meet- en regelsystemen van ingenieurs, complexe arbeidsorganisaties gereduceerd tot een speeltje voor technici.

'You don't need a weatherman to know which way the wind blows' zong Bob Dylan in 1965 al.

Geldstromen bestemd voor algemene nutstaken en opgebracht door arme belastingbetalers als u en ik, mogen niet worden gebruikt om op de particuliere markt te concurreren. Er zou dan sprake zijn van 'kruissubsidies'.

Van kruisbestuiving hoorde ik voor het eerst toen ik een jaar of 14 was maar dat ik tegen mijn vijftigste nog geconfronteerd zou worden met een kruistocht tegen kruissubsidies heb ik in mijn wildste nachten niet kunnen dromen.

Tot voor kort kende ik die term niet maar sinds 1 januari 1995, nu het KNMI een agentschap van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat is geworden, weet ik er alles van.

"Als agentschap krijg je meer vrijheid" luidden de slogans vooraf en het eerste wat ik van die toegenomen vrijheid merk is dat ik ingaande heden iedere gewerkte minuut moet verantwoorden en in getallen schriftelijk vastleggen. Met enige moeite kan ik daar als burger van Nederland nog wel begrip voor opbrengen maar als eenvoudig meteoroloog zit ik er mooi wel mee.

Niet alleen het weer is een getal, ook een organisatie die je beschrijft met cijfers, net als mensen en het werk hunner handen!

't Is me wat, die moderne tijden.

Het wordt steeds ingewikkelder, het wordt steeds onoverzichtelijker en de complexiteit van ons samenleven vereist steeds weer nieuwe technologie. Het woord 'sturen' durf ik in dit verband even niet in mijn mond te nemen.

Met dit alles gaat de samenleving steeds meer lijken op de atmosfeer waarmee wij zo vertrouwd zijn.

Hoewel??? Hoe vertrouwd zijn we daar eigenlijk mee? Ja, met de getallen die een deel van die atmosfeer beschrijven kunnen we onze apparaten soms aardig bezig houden, maar wat weet een rekenmachine van de wind, wat weet een computer van de wolken, wat weet een expertsysteem van de regenboog?

Ik stel voor de getallen over te laten aan de machines (en de managers), kunnen wij meteorologen, ons richten op de human resources.

Bilthoven, 17 januari 1995